

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka v právní věci

navrhovatel: X
bytem X
zastoupen Mgr. Robertem Musilem, advokátem
sídlem Gorkého 658/15, Liberec

proti

odpůrci: Obec Janov nad Nisou
sídlem Janov nad Nisou 520

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - Územního plánu Janov nad Nisou schváleného zastupitelstvem obce Janov nad Nisou usnesením ze dne 19. 9. 2018, č. X, event. v části upravující plochu pozemků p. č. X, X, X, X a X, vše v katastrálním území X a obci X,

takto:

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy - Územního plánu Janov nad Nisou schváleného zastupitelstvem obce Janov nad Nisou usnesením ze dne 19. 9. 2018, č. X, včetně eventuálního návrhu na jeho zrušení v části upravující plochu pozemků p. č. X, X, X, X a X, vše v katastrálním území X a obci X, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podaným návrhem se navrhovatel domáhá zrušení opatření obecné povahy - Územního plánu X schváleného zastupitelstvem obce Janov nad Nisou dne 19. 9. 2018 usnesením č. 79/2018 (dále jen „územní plán“) jako celku pro nezákonnost postupu jeho přijetí, event. jeho zrušení ve vymezených částech, pokud by soud nepřisvědčil námitkám týkajícím se přijímání územního plánu.
2. Navrhovatel uvedl, že je vlastníkem nemovitostí v území řešeném územním plánem, konkrétně st. p. č. X a X, p. p. č. X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X a X, vše v katastrálním území X a obci X.
3. Navrhovatel nejprve namítal, že usnesení zastupitelstva obce Janov nad Nisou ze dne 19. 9. 2018, č. 78/2018, kterým bylo rozhodnuto o námitkách podaných proti návrhu územního plánu, mělo obsahovat tolik bodů, kolik bylo podáno námitek. Každý z těchto bodů pak měl mít náležitosti, které s výrokovou částí spojuje § 68 odst. 2 zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, zejména označení účastníka řízení o námitce, řešenou otázku a ustanovení zákona, o které se řešení otázky opírá. V usnesení č. 78/2018 takové náležitosti zcela absentují. Dle navrhovatele navíc nelze o vyřízení námitek v řízení o vydání opatření obecné povahy hlasovat *en bloc*. Každé rozhodnutí představuje konec samostatného řízení a výrok by v něm měl být vydán samostatně, protože se pokaždé týká jiného účastníka a jiné řešené věci. Zastupitelstvo mělo dle navrhovatele minimálně přistoupit k tomu, aby procesně schválilo hlasování *en bloc* a až poté hlasovalo *en bloc* o jednotlivých výrocích rozhodnutí.
4. V dalším návrhovém bodu navrhovatel tvrdil, že řešení územního plánu nereflektuje individuální povahu dotčeného území a vůbec nezohledňuje řešení, které bylo v průběhu pořizování územního plánu prvotně akceptováno a bylo zcela v souladu s Politikou územního rozvoje ČR z roku 2008 v jejím aktualizovaném znění a se stanovisky dotčených orgánů (část A námitky). Výsledné řešení územního plánu bez patřičného odůvodnění zcela změnilo navrhovanou a všemi zúčastněnými v předchozích fázích oficiálního procesu pořizování územního plánu akceptovanou možnost využití pozemků p. č. X, X, X, X a X, což vedlo ke zkrácení subjektivních práv navrhovatele. Politika územního rozvoje zcela zřejmě preferuje kvalitativní rozvoj služeb cestovního ruchu před zvyšováním kvantity a cílí na zamezení expanze nevhodných forem cestovního ruchu významně ohrožujících přírodní hodnoty území. Podle textové části územního plánu je zřejmé, že je preferováno umístění zástavby u zástavby již existující, při současném zachování původní cenné a pohledově exponované krajiny. Zároveň není v rozporu se základními zásadami územního plánování umístění zástavby ve třetí zóně CHKO Jizerské hory. Navrhovatelem navrhované a v návrhu územního plánu původně uvedené řešení území neodporuje imperativům základní části územního plánu, když nepředstavuje výstavbu ve volné krajině, nezasahuje do zemědělské ani lesní půdy a navazuje na stabilizovanou zástavbu.
5. Navrhovaná změna v části B námitky pak měla doplnit rozvoj území o plochu, která bude poskytovat příležitost pro rozvoj měkkých forem rekreace, a umožnit vybudování

multifunkční sportovní plochy, nejlépe zatravněné, anebo s šetrným umělým povrchem, která navrátí lidi do krajiny při výkonu rekreační sportovní činnosti. Odpůrce se s částí B námitky dostatečně nevypořádal, neboť bez dalšího pouze konstatoval, že se k námitce nepřihlíží. Navrhovatel přitom v námitce jasně uvedl, že si je vědom, že pro území označené v části B námitky nebyla v návrhu územního plánu navrhovaná změna využití území, ale navrhovatel učinil námitkou návrh na změnu charakteru území a to tak, aby využití území navazovalo na změnu navrhovanou v části A námitky, tj. na vytvoření plynulého přechodu mezi územím plochy občanské vybavenosti - komerční zařízení (OK) přes plochu občanského vybavení - sport a tělovýchova (OS) do plochy občanské vybavenosti - sportovní plochy.

6. Současné řešení územního plánu není dle navrhovatele řešením proporcionálním a ve své podstatě je diskriminační. Nedůvodně zabráňuje střídmemu rozvoji cestovního ruchu a dalšímu využití území i mimo lyžařskou sezónu. Navrhovateli není zřejmé, proč ostatní rekreační objekty v dané lokalitě (chata Tesanka, hotel Královka) mají možnost rozšířit své využití a navrhovateli je možnost využít potenciál historicky již zastavěné plochy k novému využití bezdůvodně odepřena.
7. Odpůrce s návrhem nesouhlasil a v písemném vyjádření konstatoval, že z pohledu ochrany právní sféry vlastníků nemovitostí dotčených územním plánem je nedůležité, zda se o jejich námitkách hlasuje jednotlivě, v bloku, či se o nich rozhoduje samotným vydáním územního plánu, v jehož odůvodnění je rozhodnutí o námitkách obsaženo. Také Nejvyšší správní soud postup pořizovatele spočívající v jednotném hlasování o vydání územního plánu a zároveň rozhodnutí o námitkách výslovně akceptoval, konkrétně například v rozsudku ze dne 27. 8. 2008, č. j. 6 Ao 2/2008 - 49. Navrhovatel navíc nepopisuje, jakým způsobem napadený proces rozhodnutí o námitkách konkrétně zasáhl do jeho právní sféry. I kdyby tedy výtky navrhovatele měly racionální základ, neměl by soud z tohoto důvodu přistoupit ke zrušení opatření obecné povahy, neboť stávající judikatura připouští zrušení opatření obecné povahy z důvodu procedurálních chyb, jen pokud mohly mít tyto chyby přímé dopady do právní sféry navrhovatele. Odpůrce v této souvislosti citoval z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120.
8. Odpůrce zrekapituloval jednotlivé kroky, které navrhovatel a v návaznosti na to pořizovatel v procesu pořízení územního plánu Janov nad Nisou v posuzované věci učinili. Společné jednání o návrhu územního plánu dle § 50 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) se konalo dne 3. 3. 2014. Navrhovatel uplatnil v rámci společného jednání k návrhu územního plánu připomínku, která se týkala tří ploch. Plocha A zahrnovala části pozemků navazující na hotel Premiér a požadavek směřoval k jejich vymezení jako ploch občanského vybavení - komerční vybavení. Plocha B byla v připomínce vymezena jako část pozemku p. č. X a požadavek směřoval k jejímu zařazení do ploch občanského vybavení - sportovní plochy. Plocha C pak byla navrhována ke zřízení pěší stezky. Dne 11. 9. 2014 bylo provedeno dohádovací jednání za účasti zástupců dotčených orgánů, konkrétně orgánu ochrany přírody a krajiny, Agentury ochrany přírody a krajiny ČR -

Správy CHKO Jizerské hory a orgánu ochrany zemědělského půdního fondu Krajského úřadu Libereckého kraje. Závěrem bylo částečné vyhovění požadavku navrhovatele v podobě rozšíření plochy OK: občanského vybavení - komerční plochy i na části pozemků,

na kterých již navrhovatelem byly realizovány zpevněné plochy. V následující etapě došlo k nepřesnému porozumění dohod a instrukcí, výsledkem byla podoba návrhu územního plánu Janov nad Nisou pro veřejné projednání, ve které byla v duchu dohod zvětšena stabilizovaná plocha občanského vybavení - komerční zařízení i o části pozemků, kde se již nacházely zpevněné plochy. Zároveň ale byla vymezena i zastavitelná plocha X pro plochu občanského vybavení - komerční zařízení. Toto vymezení plochy sice odpovídalo připomínce navrhovatele, ale neodpovídalo výsledku dohodovacího jednání s dotčenými orgány. V této podobě byla dokumentace zveřejněna v rámci veřejného projednání dle § 52 odst. 1 stavebního zákona,

které se konalo dne 11. 11. 2015. V rámci této etapy uplatnil orgán ochrany přírody a krajiny, Agentura ochrany přírody a krajiny stanovisko ze dne 18. 11. 2015, v němž nesouhlasil s vymezením nových zastavitelných ploch. Konkrétně uvedl: „X.29 - nová zastavitelná plocha v této lokalitě nebyla dohodnuta; ze zápisu ze dne 11. 9. 2014 vyplývá, že bylo dohodnuto, že část pozemků kolem hotelů Premiér, využívaných k jeho provozu bude zařazeno do plochy stabilizované OK a nebylo dohodnuto zařazení severní části pozemku p. p. č. X do zastavitelné plochy OK - X.“ Toto stanovisko bylo následně pořizovatelem ještě projednáno v rámci dohodovacího jednání s dotčenými orgány včetně Agentury ochrany přírody a krajiny dne 5. 2. 2016. Dotčený orgán ochrany přírody a krajiny trval na svém stanovisku, závěrem byl požadavek tuto plochu vypustit. Kvůli této úpravě bylo uspořádáno dne 14. 8. 2017 opakované veřejné projednání dle § 53 odst. 2 stavebního zákona. V rámci tohoto opakovaného veřejného projednání uplatnil navrhovatel námitku, v níž brojil proti vypuštění zastavitelné plochy X. V rámci opakovaného veřejného projednání uplatnil dotčený orgán ochrany přírody a krajiny, Agentura ochrany přírody a krajiny, stanovisko ze dne 16. 8. 2017. Ve stanovisku souhlasil s vypuštěním plochy X v grafické části dokumentace územního plánu X a požadoval vypuštění této plochy i z textové části. Po opakovaném veřejném projednání svolal pořizovatel územního plánu X dohodovací jednání s dotčenými orgány, které se konalo dne 25. 10. 2017 a byla na něm projednána mimo jiné i námitka navrhovatele. Územní plán X byl následně vydán zastupitelstvem obce v podobě, která odpovídala řešení ve verzi dokumentace pro opakované veřejné projednání. Součástí odůvodnění bylo i rozhodnutí o námitce navrhovatele, které nebylo vyhověno.

9. Odpůrce zdůraznil, že hlavní příčinou, proč byla zastavitelná plocha X vypuštěna, bylo negativní stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny. Dle odpůrce není správné tvrzení o rozporu územního plánu X s Politikou územního rozvoje ČR. Zaměření tohoto republikového dokumentu je ve vztahu k územnímu plánu obce velmi obecné. Vypuštění zastavitelné plochy občanského vybavení o výměře 0,1 ha, nemůže být příčinou rozporu územního plánu s Politikou územního rozvoje ČR. Součástí odůvodnění územního plánu bylo

i rozhodnutí o námitce a to pod č. X na straně X až X, které obsahuje podrobné odůvodnění vypuštění plochy X. Nelze tedy souhlasit s navrhovatelem, že k vypuštění této plochy došlo bez patřičného odůvodnění. Každý územní plán obsahuje pravidla obecnějšího charakteru obsažená třeba v úvodních kapitolách stanovujících základní

koncepti rozvoje území obce. Obecná ustanovení představují rámec pro řešení územního plánu a pro výklad případných sporných otázek. Řešení územního plánu je ale vždy upřesněno stanovením konkrétních pravidel a vymezením konkrétních ploch, koridorů, opatření apod. Vymezení či vypuštění jedné plochy o rozloze 0,1 ha nemůže korektnost naplnění těchto obecných principů řešení územního plánu X ovlivnit.

10. Odpůrce uzavřel, že na horních částech území obce volil konzervativní a ochranný řešení územního plánu. V okolí hrabětických luk mezi X a hrabětickou kapličkou nejsou vymezeny prakticky žádné nové zastavitelné plochy. Stabilizace areálu hotelu Premiér tak není v kontextu celkového řešení územního plánu žádným excesem. V průběhu pořízení byl záměr na rozšíření areálu pořizovatelem opakovaně projednáván s dotčenými orgány, přičemž orgán ochrany přírody a krajiny se k tomuto záměru vyjádřil odmítavě a tento svůj postoj dostatečně odůvodnil. Byly váženy soukromé zájmy navrhovatele a veřejné zájmy na ochraně přírody a krajiny a bylo uzavřeno, že veřejné zájmy převažují. Bylo přistoupeno pouze ke kompromisnímu řešení spočívajícímu v rozšíření stabilizované plochy areálu hotelu Premiér o již realizované zpevněné plochy.
11. K námitce navrhovatele, již brojil proti tomu, že nebylo vyhověno části B jeho námítky, která se týkala vymezení plochy pro sport na pozemku p. č. X odpůrce konstatoval, že v okolí hrabětických luk žádné obdobné sportovní plochy v územním plánu nevymezil. Obecně je vymezení plošně rozsáhlejších sportovních ploch na horních částech obce, ve třetí zóně CHKO Jizerské hory problematické. Toto vysoce turisticky atraktivní území je kromě zpřísněné ochrany přírodních hodnot přednostně chráněno pro rozvoj běžecského a sjezdového lyžování, pěší turistiky či cyklistiky. Umísťování plošně rozsáhlejších sportovních areálů by mohlo nenávratně poškodit krajinný ráz oblasti. V tomto duchu bylo s připomínkou navrhovatele nakládáno již od etapy společného jednání o návrhu územního plánu X. Připomínka byla již v této fázi vyhodnocena negativně a sportovní plochy nebyly v návrhu územního plánu již pro předchozí veřejné projednání. Tyto plochy nebyly tudíž předmětem projednání ani v opakovaném veřejném projednání. Pořizovatel nemohl s touto částí námítky naložit jinak, než ji odmítnout.
12. K tvrzení, že řešení územního plánu je diskriminační, protože v jiných areálech (konkrétně X a X) je rozvoj připuštěn, odpůrce uvedl, že zmíněné areály jsou v územním plánu vymezeny ve stejném plošném rozsahu, v jakém byly vymezeny v původním územním plánu, resp. v případě Královky byl její areál ještě zmenšen o navržený rozvoj na východním cípu areálu. Paradoxně pouze areál hotelu Premiér ve vlastnictví navrhovatele byl oproti původně vymezené ploše rozšířen o zpevněné plochy realizované navrhovatelem v posledních letech.
13. Podáním návrhu bylo zahájeno řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části dle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

14. Nejprve se soud zabýval aktivní legitimací navrhovatele, vycházel přitom z následujících východisek. Ustanovení § 101a odst. 1 s. ř. s. přiznává právo podat návrh na zrušení opatření obecné povahy tomu, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Zákonná úprava je tedy založena na podmínce tvrzení porušení práv navrhovatele, přičemž k tomuto tvrzenému porušení muselo dojít přímo opatřením obecné povahy. K výkladu citovaného ustanovení se již vyjádřila judikatura Nejvyššího správního soudu (např. usnesení ze dne 30. 11. 2006, č. j. 2 Ao 2/2006 - 62, usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, publ. ve Sb. NSS č. 1910/2009, či rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 185; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

15. Navrhovatel opřel svou aktivní legitimaci o vlastnictví nemovitostí st. p. č. X a X a p. p. č. X, X, X, X, X, X, X, X, X, X a X v katastrálním území Janov nad Nisou, k čemuž předložil výpis z katastru nemovitostí. Vlastnictví navrhovatele k těmto nemovitostem nicméně nebylo mezi účastníky řízení sporné a plyne i z odůvodnění územního plánu, kde byla vypořádána námitka navrhovatele, jakožto dotčeného vlastníka. Navrhovatel je tedy k podání návrhu na zrušení územního plánu s ohledem na svá tvrzení o možném dotčení vlastnických práv k nemovitostem regulovaným územním plánem aktivně procesně legitimován.

16. Přezkum opatření obecné povahy vychází z § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z těchto ustanovení vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ustanovení § 101b odst. 1 s. ř. s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Soud tak může k návrhu podle § 101d odst. 2 s. ř. s. shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, neboť opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem.

17. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření podle § 101b odst. 4 ve spojení s ustanovením § 76 s. ř. s.

18. V daném případě soud neshledal, že by napadené opatření obecné povahy bylo nicotným správním aktem. Územní plán byl vydán jako opatření obecné povahy zastupitelstvem města Janov nad Nisou, přičemž nic nesevčí o tom, že by při jeho vydání překročilo zastupitelstvo meze zákonem vymezené působnosti. Ani navrhovatel v tomto směru ničeho nenamítá. Soud proto přistoupil k posouzení napadené části územního plánu z hlediska uplatněných návrhových bodů.

19. Navrhovatel nejprve napadl to, že odpůrce nevydal o námitkách samostatné rozhodnutí. Tato výtky však není důvodná. Podle § 172 odst. 5 správního řádu se rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, uvede jako součást odůvodnění

opatření obecné povahy. Z toho též vyplývá, že není třeba vydávat o námitkách každého namítele samostatné rozhodnutí, které by se této osobě např. i samostatně doručovalo. Postup odpůrce, který o námitkách rozhodl usnesením zastupitelstva ze dne 19. 9. 2018, č. 79/2018, s tím, že odůvodnění rozhodnutí o námitkách je nedílnou součástí tohoto usnesení a bude obsaženo v odůvodnění územního plánu, tak byl zcela správný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 185, či ze dne 27. 8. 2008, č. j. 6 Ao 2/2008 - 49). Usnesení ze dne 19. 9. 2018, č. 79/2018, obsahuje výrokovou část, ve které je uvedeno, jakým se vyhovuje, jakým nevyhovuje, částečně vyhovuje, částečně nevyhovuje a částečně nepřihlíží a k jakým námitkám se nepřihlíží vůbec. Jinými slovy, o každé ze vznesených námitek bylo rozhodováno samostatně. Výrok je tedy určitý, srozumitelný a jednotlivé námitky lze v územním plánu snadno identifikovat.

20. Soud dále posuzoval namítaný rozpor přijatého řešení v části týkající se pozemků p. č. X, X, X X a X. Námitku proti přijatému řešení týkající se uvedených pozemků přitom uplatnil navrhovatel již v řízení o vydání územního plánu.
21. Odpůrce ve vypořádání námitky především zdůraznil, že na dohadovacím jednání dne 11. 9. 2014 vyslovil orgán ochrany přírody na základě připomínky navrhovatele souhlas se stabilizací ploch již stavebně dotčených (parkoviště, zpevněné plochy, zbořeniště na st. p. č. X) a jejich zařazení do stabilizovaných ploch s koeficientem zastavitelnosti cca 15% pro nadzemní stavby. V návrhu pro veřejné projednání proto byly části pozemků p. č. X, X, X a X v katastrálním X zařazeny mezi stabilizované plochy občanského vybavení - komerční plochy (OK). Tyto plochy zůstaly i v návrhu pro opakované veřejné projednání. Pro veřejné projednání byla do územního plánu zařazena návrhová plocha občanského vybavení - komerční plochy (OK) X v severní části pozemku p. č. X v katastrálním území X. Na základě odborných stanovisek příslušných dotčených orgánů a dalších argumentů byla však návrhová plocha X z návrhu územního plánu pro opakované veřejné projednání vypuštěna. Pozemky leží ve třetí zóně odstupňované ochrany přírody CHKO Jizerské hory, ve které se připouští vymezovat zastavitelné plochy pouze výjimečně do proluk. Obecné zásady Územního plánu Janov nad Nisou ukládají povinnost chránit volnou krajinu před zástavbou a především chránit smíšené plochy nezastavěného území (NS). Z Politiky územního rozvoje ČR pro Specifickou oblast SOB7 Krkonoše - Jizerské hory, zpřesněné v Zásadách územního rozvoje LK jako Specifická oblast SOB5 Jizerské hory vyplývá mimo jiné úkol zmírňovat střety nadměrného zatížení území cestovního ruchu se zájmy ochrany přírody. Současná hmota budov hotelu Premiér v pohledově velmi exponované poloze představuje dle odborného posouzení maximální možný zásah do krajiny a stavbu, s ohledem na nutnost zachování harmonického měřítka, nelze dále rozvíjet do volné krajiny. Vymezení zastavitelné plochy pro další rozvoj občanské vybavenosti by znamenalo nepřiměřený zásah do přírodních, architektonických i urbanistických hodnot v daném území, chráněných ve veřejném zájmu dle zvláštních právních předpisů. K části B námitky, která se týkala vymezení plochy pro sport na pozemku p. č. X, odpůrce uvedl, že je uplatněna k částem řešení návrhu Územního plánu X, které nebyly od původního veřejného projednání měněny, proto se k ní nepřihlíží.

22. K tomu považuje zdejší soud za nutné nejprve konstatovat, že stanoviska dotčených orgánů jsou závazným podkladem pro územní plán. Zastupitelstvo obce není oprávněno stanoviska dotčených orgánů po věcné stránce přezkoumávat či měnit, a to ani k případně vznesené námitce. Pokud je totiž stanovisko závazným podkladem pro územní plán, nemůže se od něho zastupitelstvo při tvorbě územního plánu odchýlit a územní plán vydat v rozporu s tímto stanoviskem. Jsou-li důvodem nevyhovění námitkám stanoviska dotčených orgánů, musí být ale z rozhodnutí o námitkách zřejmé, na základě stanovisek jakých dotčených orgánů bylo rozhodnuto, co bylo jejich obsahem a z jakých důvodů je vznesená námitka v rozporu se stanovisky dotčených orgánů (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ao 2/2008 - 62). Těmto požadavkům rozhodnutí o námitkách v řešené věci dostojí. Pro úplnost soud dodává, že v rámci opakovaného veřejného projednání uplatnil dotčený orgán ochrany přírody a krajiny stanovisko ze dne 16. 8. 2017, v němž souhlasil s vypuštěním plochy X v grafické části dokumentace územního plánu Janov nad Nisou a požadoval vypuštění této plochy i z textové části. Na tomto stanovisku setrval dotčený orgán i při dohodovací jednání, které se konalo dne 25. 10. 2017.
23. Zadání územního plánu představuje obecná východiska, z nichž se při vypracovávání územního plánu vychází. Tato východiska je třeba v procesu tvorby územního plánu naplnit konkrétní podobou územního plánu. Specifikem řešeného případu je řešení přírodně a krajinářsky cenné lokality Jizerských hor, kde při střetu řady soukromých a veřejných zájmů sehrály významnou roli příslušné dotčené orgány, zejména Agentura ochrany přírody a krajiny, jako dotčený orgán na úseku ochrany přírody a krajiny. Pokud navrhovatel argumentoval, že jím navrhované řešení, nevybočuje z mezí zadání územního plánu týkajících se právě zejména ochrany přírody a krajiny, je třeba připomenout, že zajištěním ochrany těchto veřejných zájmů, včetně dodržení standardů plynoucích z relevantních koncepčních dokumentů vztahujících se k danému území, se v daném případě zabývaly právě dotčené orgány, včetně orgánu ochrany přírody a krajiny.
24. Navrhovatel přitom ve svém návrhu žádným způsobem nebrojí proti podaným stanoviskům dotčeného orgánu ani s nimi nepolemizuje. Několikrát pouze obecně odkazuje na koncepční dokumenty, s nimiž má být dle jeho názoru jím navrhované řešení v souladu. Jeho námitkám proto soud přisvědčit nemůže, rozpor vymezení ploch s obecně formulovaným zadáním územního plánu, koncepčními dokumenty, z nichž i zadání vycházelo, soud neshledává.
25. Přitom ve vztahu k funkčnímu vymezení území platí, že „stanovit funkční využití území ... je činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně zasahovat. Soudu rozhodně nepřísluší přezkoumávat, zda bylo pro určitý pozemek či území vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití“ (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006 - 74, publ. ve Sb. NSS č. 968/2006). Platí, že „úkolem soudu není určovat, jakým způsobem má být určité území využito a aktivně tak dotvářet územní plánování, ale pouze korigovat extrémy. V realitě územního plánování je nutno počítat se značnou

variabilitou možných řešení a je v kompetenci příslušných správních orgánů, aby citlivě vážily zájmy veřejné a zájmy soukromé, a to zejména s ohledem na specifické historické, ekonomické, demografické a geografické podmínky dané obce.“ (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 - 73, publ. ve Sb. NSS 1462/2008).

26. Dále podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011 - 43, „...není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Nejvyšší správní soud by takovýto postup považoval za rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace a nyní tuto územně plánovací dokumentaci respektují. Nepodáním připomínek k otázce přiměřenosti zásahu do práv navrhovatelů napadeným opatřením obecné povahy (tedy k otázce proporcionality) bez objektivních důvodů se účastníci sami zbavili možnosti, aby jejich připomínky byly náležitě vypořádány správním orgánem a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.“ (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 Aos 3/2013 - 29, či ze dne 6. 11. 2014, č. j. 7 As 186/2014 - 49).
27. Z uvedeného soud dovozuje, že proporcionalitou řešení napadených ploch územním plánem by se mohl zabývat pouze tehdy, pokud byl navrhovatel v procesu přijímání územního plánu v tomto směru aktivní a proti funkčnímu zařazení vymezených pozemků oproti vymezení jiných částí územního plánu se konkrétně vymezil a uplatnil v tomto směru námitky, v nichž by nepřiměřenost zásahu do svého vlastnického práva oproti vlastníkům jiných nemovitostí namítal. Protože se tak nestalo a pořizovatel neprováděl odbornou úvahu ohledně vážení ochrany vlastnického práva navrhovatele ve světle zájmů dalších vlastníků nemovitostí, resp. ve vztahu k ochraně jejich právní jistoty, nemůže se soud námitkami porušení principu proporcionality zvoleného řešení a nerovnosti vlastníků jiných nemovitostí sám při přezkumu napadených částí územního plánu zabývat.
28. Pokud jde o plochy uvedené v části B námitky, ty byly v návrhu územního plánu zahrnuty a projednány již při prvním veřejném projednání, územní plán tedy nebyl v jejich rozsahu předmětem opakovaného veřejného projednání. Nebylo proto možné ve vztahu k těmto plochám uplatňovat stanoviska, námitky a připomínky. V této části byla proto námitka navrhovatele pořizovatelem v rozhodnutí o námitkách správně vyhodnocena jako nepřípustná a nebylo k ní v souladu se zásadou koncentrace řízení o územním plánu přihlédnuto.
29. Soud uzavírá, že vzhledem ke shora uvedenému neshledal důvod ke zrušení napadeného opatření obecné povahy, a to ani v rozsahu ploch pozemků p. č. X, X, X, X a X, vše v katastrálním území Janov nad Nisou a obci Janov nad Nisou. Proto podaný návrh v souladu s § 101d odst. 2 s. ř. s. zamítl.

30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný odpůrce, jenž nebyl právně zastoupen a žádné jemu vzniklé náklady nedoložil. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 18. února 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu